

MARCZIUS TIZENÖTÖDIKE.

Péntek

122. szám.

Pest, augusztus 4. 1848.

Nem kell táblabíró politika.

Előfizethetni csak a kiadónál országuton Kunewalder házban, vidéken a k. postahivatalnál.

Előfizetési ár:

Julius elejétől kezdve fél évre Budapesten házhozordással 5 ft. Vidékre postán borítékban 6 ft.

Évnyegyedre Budapesten 2 ft. 30 kr. vidékre postán 3 ft. 30 kr..

Egy hónapos elő fizetést csak helyben, s a hónap első napjától számítva 1 forintjával fogadunk el.

Hirdetésektől egy háromszor hasábozott sorért, vagy ennek helyéért 3 kr. peng. p. fizettetik.

Pest aug. 4.

A mai ülés a képviselők házában nem volt valami pattogós, és recsegős, és amugy francziásan dramai, de azért ha némelyek egy kicsit megis unták magokat, azért sokat lehetett abból okulni.

Mindenek előtt felolvastatt a tegnapi ülés jegyzőkönyve.

Jegyző volt Kazinczi Gábor, a Pesti Hirlap mysteriosus modoru vidéki levelezője, azon férfi, ki aprilisben a ministerek leérkeztek a körben a malecontentusok gyűlését indítványozta, időközben azonban keményen megjuhászodott, irt a sajtószabadság olly csekély használata ellen is, mint a jelenlegi, s megválasztván fizetéses jegyzőnek, lett belőle kalaptól csizmáig, hajszál-tól körömvégig, zenittől nadirig tökéletesen endiablizott ministerialis frater.

Jegyző urnak eszébe jutottak a régi idők, midőn szokás volt a protocollumot egy kicsit átöltötött phrasiskban szerkeztetni.

Az olvasóval tegnap Nyári Pál nevezetes hozzáadványát betűhiven közöltük. És nem volt senki a teremben ki arra gondolt volna, hogy egy jegyzőnek bátorsága legyen a formulázva beadott ragasztványt, más alakban csusztatni be protocollumba.

Nyári Pál szövegének vége így hangzott: Austria Magyarország segítségére, soha de soha nem számíthat. E kifejezésben aztán meg volt a

határozathoz illő hangnyomat, Kazinczi Gábor ezt így tette ki: Austria Magyarország pártolására nem számíthat.

Az olvasó, ki az ülésben jelen nem volt, azt fogja mondani, a jegyző lényegileg a határozattal öszhangzóan jegyzett.

Ez igaz. De mire való ekkor a határozat erélyes voltának illy boszantó devalvatioja?

És, hogy a jegyző illyesmit akart, kitűnik abból, hogy az oppositionnak legalább öt perczig kellett kiáltozni, míg a jegyző kegyesen meghajolt, s a pártolás szó helyébe a segítséget felvette.

Más új öt perc kellett a határozat soha, kifejezését eredeti helyére visszazökkenteni, pedig a jegyző már azon vármegyés fogással is élt, hogy nem hallgatva a contestatiókra, a protocolumot tovább olvasta.

Csak így mehetett be a kis: soha, a protocollumba, hanem csak úgy árván, páratlanul; a másik soha kimaradt, az oppositio már restelt tovább a méltatlankodó jegyzővel vesződni.

Mi pedig a ministerialis embernek a mai győzelemhez, hogy Nyári Pál indítványából az egyik sohat le reszelték tiszta szívből szerencsét kívánunk.

Ki gondolta volna, hogy a „Marcziusban” a határozatok hivebben volnának közölve mint a ház protocollumában.

Hanem lapjaink egyik tegnapi száma figurázott s egy kicsit, egy képviselő kezében; abból olvastak bőrre a kedves Gábriskának kit egyébr aránt az isten tartson meg bő egészségben.

Ezen jegyzői marionet harcz után a ház átment a napi rendre, a népvéleést illető törvényjavaslathoz.

Ugy látszik e javaslat igen kevés embernek birja a tetszését, jobbról balról csak úgy röpültek a cultus minister feje felé a bombák.

A viták olly természetűek voltak, hogy azt röviden leírni a legnagyobb mesterség volna. Hallottunk annyi rémséges sok közepszerűséget, hogy a legnagyobb zavarban volnánk, ha valamely argumentumot ki kellene emelnünk.

A szónokok közül különös megemlítendő: Bernát József.

Sejtelmünk teljesült. Bernát József a jobbszélről keresztül gázolva a két centrumot, s a baloldalt véleményével a radical párt kellő közepére pottyant le.

Jaj neked radical rész, Bernát József, a pártok halál madara soraidban van! Pedig jobb kényelmesebb és biztosabb e pártnak Bernát nélkül 36 votummal existálni, mint Bernáttal együtt 360-tal majoritásra emelkedni.

Azonban legyen elég Bernát ur számára e néhány sor az illy rövid cikkben.

Menjünk át komolyabb dolgokra.

A mai ülésben a conversationalis modoru nyilatkozatok közt a koszorú Palóczi Lászlót a veterán de mindig ifju lelkü férfit illeti.

Beszéde tarthatott egy félórát s ez alatt a ház a szónok minden szavait a legélenkebb figyelemmel kísérte.

Palóczi az ifju radical párt lelke mélyéből szólt, hevesen kikel azon terjengő hiresztelések ellen, melly szerint most, mintegy divatba kezd jönni, hogy népünk ellenében magunkat mindenféle rémképekkel ijesztgetjük.

Előhozta, hogy a reformok cseppenkénti behozatala idejében a shlendrian lelkűek minden lépés alkalmával minket mindenféle rémekkel ijesztgettek.

Mindig csak anarchiával fenyegetőztek. És még is rend és béke volt a hazában. A reformok, mellyek az utolsó országgyűlés alatt olly rögtönözve behozattak lenyegileg felérnek avval mi nyolczszáz évvel, ezelőtt mindössze történt, és még is a mi népünk csendes, s a hazában a béke csak egy külberohanás által van megzavarva, de ezen rendelleniséget a felszabadított nép seregestől siet elnyomni.

Jelenleg ismét rémekkel ijesztgetnek minket. Azt mondják, ha a közös iskolák állítatnak az országban, vallási háboru fog kiütni, szóló ezt mesének tartja. A magyar nép igen értelmes, és becsületes, és általában véve minden inkább, mint vakbuzgó.

Szónok itt szokása szerint előhozott egy kalendariumi apropót. Aug. negyedikén mondta ki a francia convent a tökéletes egyenlőséget. Ül-jük meg mi is e napot, s ha e perczen többet nem tehetünk, töröljük el a régi század komor maradványát, a hit felekezeti külön iskolákat.

Végül a szónok egészen lelkesedésbe jött úgy szólt a gyülekezethez mint valami patriarcha és midőn leszált a szószékből a cultus minister több követek siettek elébe s kifejtett nézetei mellett élénk részvétöket fejezék ki.

A ministeri javaslat ellen beszélt még Madarász László, igen sok ügyességgel, és határozottsággal, kereken értésére adván a cultus ministernek, hogy azon esetben, ha a minister nem érez magában képességet a körülményeken uralkodni, hogy ha álmérek miatt feláldozva meggyőződését kénytelen olly javaslattal lépni fel, mellyet aztán a ház annyira lényegesen megváltoztat, tessék alászolgáját mondani.

Kazinczi Gábor beszéde a minister mellett, ámbár teljesen nem voltunk vele egyértelemben, mindazáltal elismerjük, hogy az a pártolók közül a legjobb volt.

Az egész víta alatt a legtanuságosabb víta volt,

miután a ház az egyes szakaszok vizsgálatára átment, a 3. §. melletti.

Eötvös József itt a táblabírókat rá akarta szedni. —

Már épen átment volna a szakasz, midőn egy baloldali ember történetesen megérzi a sorokban rejülő Hámjánosismust.

Tetten kapták a jesuitismust épen midőn magán tanító képében, az úgy nevezett családi tűz szentségének védelme alatt számukra egy ajtó nyitva hagyatott.

Kazinczi Gábor engedett a felszólalásra, s a nyitva hagyott nyílásra egy hirtelenében össze szegezett ajtót tanácsolt illeszteni.

Palóczy még a kulcslyakát is beakarta ezen ajtónak tömni.

S Palóczy módosítványa elfogadtatott. A centrum horapofogóval kellett helyéből kihuzni. Nehezen állingának fel. A baloldalnak kiáltani kellett. Jesuita pártfogó! Jesuita pártfogó!

Hja! a centrum csak akkor áll fel, ha minisztert lát felállani. A pillanatban pedig midőn a szavazás történt, minister nem volt jelen.

Bizony kimutatták, hogy nem csak, hogy nem függetlenek, hanem ha megvannak szorítva, azt sem tudják mitevők legyenek.

Szerkeztő.

Önök tegnapelőtti számában egy nagybecsereki levélben az uhlán és huszár tisztekről egész általánosságban egy kifejezés használtatik, a millyen különben lapjaiban nem igen szokott használtatni. Félreértések alkerülése tekintetéből kérem önt szíveskedjék felvilágosítást adni mint értette ön azon szavakat.

M. S.

E sorokat vettük, ime feleletünk.

M. S. urnak igaza van, az érintett kifejezésnek illy általános használata homályos értelmű. De annyit tegyen fel rólunk a levélíró, hogy nekünk ez által legtávolabbról sem volt szándokunk azokat is oda érteni, kiknek viseletök, nem hogy megrovás alá nem esnek, sőt a hazának megfizethetlen szolgálatot téve mindnyájunk tiszteletét vonják magokra. Mi tudjuk, hogy vannak kivételek. E kivételeket felemlíteni nem a mi körünkhöz tartozik. Egyébiránt pedig azoknak, kik e nyilatkozattal megelégedve, nem volnának, a szokott ut senkitől sincs elzárva.

Pest 1848. Augustus 4-én.

A czimezés magában véve clöttünk igen csekély dolog.

Neveztetetik valaki tekintetesnek, nagyságnak, és azért ha máskint hijánzik, sem tekintete, sem nagysága sem méltósága nem leend.

Eredményeiben azonban a czimezés ép olly nagy fontosságu, minő kicsinkés tételben (in thesi:) sokkal több rossz származik e haszontalan-

ságból, sem mint azt hamarjában előszámolni lehetne.

Mennyi bűn! mennyi árulás! mennyi aljasság! nem követetett már el, egy kis rongyból készült színes szalagocskáért, vagy kávéskanálból olvasztott kereszttecskért!

Hányan tagadták meg meggyőződésüket árulták el évek óta ápolt elveiket, alacsonyíták le magukat a törpeségig, hogy nagyságosoknak neveztesenek!

Minő táplalékot nyújt a czimezés a hiuságnak! az emberiség ez örökké éber ördögének, ki a gyengeségeket olly ügyesen tudja fölhasználni!

De ezek csak részletek és alig vétethetnek tekintetbe, midőn ki kell mondanunk; mikép a czimek egyik főokát képezik a nevelés azon ferde irányának, melly ismét fő oka az ebből származó aránytalanságnak; miszerint t. i. olly szembeszökő nálunk, — ha összehasonlítjuk — a semmit nem tevők, oklevclesek, és hivatalnokok számát, az értelmes munkások, iparosok és kereskedők számához képest.

Találni fogjuk, hogy az elsők fölöslegig nagy számmal vannak az utóbbiak pedig aránylag nagyon is csekély töredéket tesznek.

És ezen aránytalanság által oda jutunk, hogyha az elsők folyvást ezen arányban szaporodnak, az e tekintetben még szűz hazánk el fog árasztatni seregével a proletariusoknak, kiknek igényeit csak folytonos forradalom, és utoljára is csupán egy egészen új socialis rendszerrel lehet kielégíteni.

A kereskedés pedig és ipar tovább is pangásban, és leginkább honnunk idegen faju lakosai kezében fogna maradni. —

A társaságnak érdekében fekszik az illyen aránytalanságok, és ezek által okozott szomorú eredmények okait minden alkalmazható eszközökkel megátolni. —

Hogy pedig ezen okok közt nem utolsó helyet foglal az annyira nevetséges czimezés, kitetszik a következőkből:

Azt senki sem fogja tagadhatni, mikép egy kontár sebész, ügyvéd, vagy mérnök, szóval az oklevelesek, az óriási többség előtt, kivált kisebb városkákban, sokkal nagyobb tekintetben állottak, mint egy becsületes szorgalmas és bár minő ügyes iparos.

Ez pedig igen természetes, mert a tömeg külsőségekre megy, és a tekintetes urat csak többre kell becsülni mint a májszter uramat!

Ebből azután az következett, hogy — mint érintém a nevelést (a mennyiben volt nálunk nevelés) ferde irányt vett.

Az az: a mesterember, vagy vagyonosabb földmivelő fiát, a helyett hogy magához hasonlóvá nevelte volna, a barátokhoz küldé deakul tanulni, és minden áron akár volt tehetsége, akár nem, papot, orvost, vagy mérnököt, szóval tekintetes embert akart belőle csinálni.

És ezen nem lehet csudálkozni; mert a czimek ez ősz hazájában igen megbocsájtható azon atyai hiuság; hogy fiát tekintetes urnak hallja szólíttatni, kivált midőn látja: hogy a társaságban a leghasznosabb mesterségek is csak nem megvetés tárgyai, a munkás pedig éppen pária.

Ez pedig most még jobban el fog harapódzni, miután a nemnemesnek is némileg minden méltóság elérhetőnek látszik. —

A hét szilvafás táblabíró irtódnék a gondolatától is, hogy fia egyéb legyen mint tekintetes ur; nemes véréből származott kisasszonylányát pedig inkább maga — befalazná, mintsem hogy egy becsületes asztalosnak adná nőül. —

A czimezés volt és lesz, is mindig a kínai fal a társaság különböző rétegei közt; és addig míg e válfal le nem romboltatik, mindig igen nehéz feladat lesz előidézni azon egységet, mellyre olly nagy szükségünk van.

Márciusban szinte jól esett látni, milly szép egalité lábön conversáltak az akkor exnagyságosoknak hitt nagyságosok „polgártársaikkal.“

Most kevés kivétellel a czimezés ismét él, és uralkodik.

Hiában adott egy két minister, különösen Szemere, kit e tekintetben meg kell dicsérnünk, jó példát; a többiek, és általában a czimesek erősen őrzik kiváltságaikat.

Nem sokára elérjük az időt, hogy egy pár minister, vagy mások is, valami czimmal járó rendet kapnak ő felségétől, kit aztán mint sértetlen nem lehetend az el nem fogadás által megsérteni és akkor ott leszünk hol a mádi zsidó volt mikor másodszer fölakasztották.

Ezen változtatni kell.

Oda kell vinni a dolgot, hogy az iparos csak úgy „uram“oztassék mint az országbíró; ez által a fenemlített aránytalanságok egyik oka azonnal elenyészik. —

Meg vagyok egyébiránt győződve; mikép igen csekély azok száma, kik a czimezést még követelik, nagyobb rész örömet lemondana róla, ha annak rendje szerint szóba hozatnék. — Azok pedig kik más érdem hiányával tovább is megtartani szeretnék, reményilem szégyelnének föl szólalni mellette.

De ki hozza szóba?

A hatóságok többé nem czimeztetnek, ez gyakorlatba jött. —

Egyesekre nézve pedig sokkal csekélyebbnek tartatik a kérdés sem mint, hogy a nemzetgyűlés kivált a mostani körülmények közt intézkednék; aztán a monarchiában nem is igen szoktak törvényt hozni az efféle jogok megszüntetésére.

E szerint jelenleg leginkább socialis térre tartozik a kérdés. —

És itt legtöbbet tehetnek az úgy nevezett casinók, olvasóegyesületek, clubbok — stb.

Az előtáncz kétség kívül a radical kört és egyenlőségi társulatot illeti. Mindkettőnek szelleme úgy is kizárja a czimet.

Ha ezen társulatok közgyűlésében indítványoztatik s elhatároztatik: hogy tagjai se nem osztogatják, se nem fogadják el a czimezést, és e mellett vidéki társulatok a végzés pártolására és utánzására föl szólíttatnak; hiszem: hogy nem sokára nagy részben eltűnik azon idegenkedés, melly a külön kasztok közt, még most is fennáll.

A nemzeti casino pedig ez indítvány fölkarolása, vagy ignorálása által igen jó alkalmat kap kimutatni nemzeti-é, vagy mágnási?

Nyiri Józsa.

Szerkeztő ur!

E pillanatban érkezek egyik szivarboltból, hol miután a kért szivarok kiszolgáltattak volna, a kalmártól azon koholt hírt hallám, hogy a honvédsereg ötödik zászlóalja, mely máma érkezett onárból megtagadván az engedelmisséget, Pestről Ó-Becsére menni nem akar. — Igen sajnós, hogy azon sereg tagjai kiknek nagyobb része szabadságokról biztos állásukról lemondván a haza védelmére seregletek öszve illy rútol gyanusittanak. — Ime rövideden közlöm önnek az egész eseményt, mely olly elferdítve jutott a közönség tudomására. —

Zászlóaljunk máma délutáni 5 és 6 óra közt érkezett Komáromból Pestre, útközben azt határoztuk, hogy ha rögtöni eltávozásunk Pestről nem szükségeltetik, a fővárosban egy éjt tölthetni, megkérjük előljáróinkat, miután zászlóaljunknál számos pestiek vannak, kik szüleiknek, testvéreiknek, még egy Isten hozzádot kívántak mondani, mielőtt a csatatérre szállíttatnának. — Alig érkezünk meg, őrnagyunk segédtisztjével tüstént kiszállottak, megérkezünk a hadügyministernek megjelenteni, — egy órai várakozás után azon hírrel lepöttünk meg, hogy csak holnap reggel folytatjuk tovább utunkat. — Mi tehát sietni akaránk szülőink, rokonaink karjai közé.

Tisztjeink azonban, ezen kívánságunkat hihetőleg attól tartván, hogy holnap reggel a rendelt időre némelyek közöttünk a gőzösre talán meg nem érkezének, teljesíteni vonakodtak, mire többek közülünk hangosan jelenték ki kívánságukat a partra kiszálhatni, mindez azonban sikerellen vala tisztjeink nem engedtek, erre többen szuronyt tűztak s nagy robajjal követelték kibocsájtatásukat, min Forgács gróf százados ur megbotráncozván kardot rántat s századának szuronyt tűzni parancsolt, az ingerültség ekkor a legnagyobb fokra hágott, s a komolyabb következésnek egyedül az engedelem a kiszállásra vete véget. S ebből állott az egész. E tényért a gyávaság bélyegét reánk tukmálni akarni, rossz akarat. Ezt mi meg nem érdemlettük. Majdha a katonai figyelmet jobban megszokjuk, illyesmit sem fognak önök rólunk hallani, mert mi igen jól tudjuk, hogy fegyelem nélkül mit sem érünk. Mi meg fogjuk bizonyítani s talán már néhány napok mulva fogják önök hallani, hogy valamint a fegyelem tartásában jelenleg Népelem gránátossaihoz lehet hasonlítani úgy is harczterén is hozzájuk hasonlólag fogjuk magunkat mindenkor viselni, mert jelszavunk: a hazáért mindent.

Pesten aug. hó este 10 órakor.

B. L.

honvéd az 5. zászlóalja.

Szerkeztő!

Engedje meg, hogy önnek saját lapjában becses személyét korholom, hanem lássa, úgy jár az ember mai világban ha valamit tesz korholtatik, ha nem tesz, szinte korholtatik.

Őn, őszinte kifejezésemmel élve mindenben szeret szálkát keresni, néha még apróságokon is

képes megbotlani, s épen ezt, mi nagyobb figyelmet érdemel, és mi minden isten adta nap magára vonhatja botrányossága miatt a roformer szeméit, ezt mondom mind eddig el mellőzte.

Az egyenlőségnek elve gyönyörűen kürtöltetik nálunk in thesi, de tessék már most, a budapesti hajóhid végcetre állani, és ezen egyenlőségnek praxisát kegyesen szemügyre venni, tehet következő észrevételeket.

1. Hogy a szegény fizet, és úgy áll a vám adója alatt, mint az ökör, a ló, disznó, lúd, s egyéb ezen osztályokba tartozók.

2. Pedig észreveendi, hogy épen azok adómentesek, kiknek pár krajczárt kivetni ugyan csekélység, miután ők százakat sőt ezreket is ki szoktak dobálni, (legalább az ország határaiból) s ugyanezek akár gyalog akár 4 lovas hintón menve is, fillért sem fizetnek.

Magyar felfogás szerint, ezen egyenlőséget tehát értelmezni, sicut Figura docet.

1 szegény ember = 1 ló.

Ellenben Magyarországnak valamennyi kaputosa elmehetne a hidon, s ezeknek összes jövedelme csak ugyan rughat pár pengő millió forintra, de ezek együttvéve is nem conferálnak a hidra annyit, mint köteles conferálni azon szegény 1 ember, kinek néha egész vagyona e roppant világból csak néhány garasból áll, s ezen csekély vagyonösszegeből is, ha szép móddal nem osztózik, áldomási szivességből, megdöngetik, s a vám competentiáját erővel is incassálják a hidcomissáriusok et comp.

Már uraim! ki ezt csekélységnek nézi, az még komolyan gondolkodni nem tud. Az ország kimondván az egyenlőséget általában, minorennséget árul el, ha ezt türi, mert ez arra mutat, mintha a nemzet az általa kimondottat, vagy nem menne, vagy nem tudna foganatba vételve életbe léptetni.

Ugyanazért, fizessen kiki egyformán, vagy egy ember sem, mind két esetben meg van felelve az egyenlőségnek, — s letörülve ezen országos szenny.

Ha szives lesz lapjába bevenni — nem bánom, mind a mellett, — hogy magamra is kivetendem talán az adót ez által.

Pest 1848. Aug. 2-án.

Eddig nem fizettem.

Pest augusztus 3-án.

A forradalomnak egyik nagy haszna, hogy az azelőtt drága és rossz kormányok helyett, a népek olcsó és jó kormányokat nyertek.

De a forradalom előtti kormányok miért voltak drágák? nem azért mint ha jövedelmök directe olly roppant sok lett volna, az indirecte szerzett jövedelem forrás tett többet.

S ez igen természetes, mert a régi kormány emberei többnyire megromlottak voltak, s anyagi haszonértküzdők. A ki hazáját jó pénzért elárulja, az semmi olly eljárástól nem irtózik, melly neki pénzt hajt be. Metternich jövedelme talán csak néhány száz ezer volt, de lopott aztán néhány milliót.

S így voltak a régi kormányok drágák is, rosszak is.

Ezt a következőkre nézve hoztuk csak fel.

Ugyanis néhány desperatus táblabíró azt a veszélyes eszmét kezdi megpendíteni, hogy a hivatalnokok fizetése szállíttassék le.

Isten mentsen.

De sőt mihelyest a financia jó lábbon fog állani javíttassék meg.

Már mi lenne abból ha mostani fizetéseket is kissebbitenék?... az, hogy művelt becsületes ember nem vállalna hivatalt, nem élhetvén meg belőle; csak az ollyan vállalna ki arra nem képes, vagy nem irtózik a lopástól, csalástól. Lenne 300 f. fizetése és lopna 30 ezeret. Na igaz, a statusnak is nagy haszna lenne ebben!

De minek ezt bővebben fejtegetni, ki nem látja itt, hogy a fizetések alábszállítása, a felyebb mondottat abstrahálva, mennyi vesztegetésre, lopásra, ármányra adna nyílt tért.

A gazdagok megvesztegetnék a hivatalnokokat s ekkép az igazgatás az ő kezökre jutna, és felütné magát a pénz aristocrazia.

Eléjőne II. András kora, midőn nem uralkodnék sem a nép, sem az aristocrazia, hanem néhány tözsér.

Még némelyek a fennebi elvből kiindulva megbotráncoztak abban, hogy Battyány 20,000 p.f. kap felszerelésre.

Bizony furcsa! hát azt akarják-e hogy egy premier minister fakalánnal meg cseréptányérból adjon dinereket.

Meglehet, hogy idővel ez is meg történik majd ha a világ oda civilizálódik, de még most bizony egy kissé nevetséges lenne.

Bethlen Miklós.

Egy rendkívüli Mákvirág példány.

Ma reggel a nemzetigülés teremének jegyes karzatán egy ember felszólított, miként engedné át helyét Kossuthunk édes anyjának. Ő ezt nem tette. Mi itt elvágunk minden mellétekintetet és nem említjük, ha valjon érdemel-e különös figyelmet e hon legnagyobb fiának szülője? ha valjon igényelhet-e tiszteletet egy lelkes honleány? valjon megbecsülendő-e egy tisztességes matrona? mi mellőzzük mind ezeket és kérdjük egyszerűen, ha nem köteles lett volna a m a z ember — ki még fiatal is — csupán a nőnem iránti lovagiasság és udvariassági kötelességetelből is helyét az álló hölgynek átengedni? Kérdjük nem pimaszság-e ez, mellyre szégyent és gyalázatot kiálthatunk? Istenünkre csak azt sajnáljuk, hogy amaz egyén nevét nem tudjuk, mert számára Walhallánk egyik vakablakát mindjárt elrendeznők.

Csernátóni.

A pestbudai német egyesület vagy mini többen tréfásan nevezni szokták Eisele-Beisele társaság nagy örömmel hirdeti, hogy ministerialis engedelem mellett felállani s gyűléseket tartani fog. Mi nyíltan valljuk, hogy ezen társulattól üdvös eredményt hazánk szellemi felvirágozására és nemzetünk szilárdítására nézve éppen nem várunk, mert már a czime is az elkülönözés színét homlokán hordozza, azon gyanúsításnak tért engedvén mintha a német elem terjedésén német lelkesedéssel működni iparkodnék. Rebesgetik is, hogy Németországi társaságokkal érintkezésbe lépett volna és ezek pártfogását már előbb kereste biztosítására, mint a ministerium helybenhagyását, avval mit sem gondolván valljon nem-magyar ajku polgártársainkra, milly csábító szigorú megrovást érdemlő rossz példával lépnek elő, mi által Beisse úr magának cserkoszorút német feje ékesítésére megnyerni igyekezett. Barátságilag a német Clubbnak csak azt tanácsoljuk, hogy azon nevet ne töltsön, melly azon gyanút ébreszti, mintha tagjai, noha németajkuak, derék magyarok lenni nem akarnának, mert mi mindenkit bármilly nyelvet beszéljen, ki e hon polgára, valódi magyarnak tartunk és azt, ki magyar lenni és nevezetelni nem kíván, ellenségünknek.

Földényi.

Franciaország.

A liberté vrai, république s több más betiltott lapoknak közelebről meg leend engedve a megjelenés, cautio letétele mellett. Azonban az ostromállapot nem szünend meg. Párisi clerus kérelmet nyújtott be a nemzetgyűléshez, hogy adasék az elítélteknek közös amnestia. A papság lépés sikerét nem reméli, s ez által inkább csak a nép bizalmát akarja megnyerni.

Frankfurt.

Schaffrath következő indítványt tett:

„A nemzetgyűlés nyilatkozza Lengyelország felosztását gyalázatos igazságtalanságnak és ösmerje el Némethon azon szent kötelességét, melly szerént munkás leend egy önálló Lengyelhon visszaállítására.

Ez indítványt nem fogadták el.

H I R D E T É S E K.

Cs. kir. austr. szabadalmas

sérkötők.

Harmincz évi nem csekély gyakorlatom alatt valamint az előbb, úgy a most szokásos sérkötők hiányait s hibáit megismerni alkalmam volt. Ezen hiányok elhárítására czélzó minden igyekvésem és folytonos saját tapasztalásomra s figyelmemre alapult, kísérleteim a legteljesebb sikerrel jutalmaztattak; miszerint sikerült egy általam feltalált mód szerint,

rugalmas sérkötőket

construálnom, mellyek segítségével minden ujonnan támadt sérvet (régieket eddigi tapasztalatok szerint semmi sérkötő sem gyógyít) hat, legfeljebb nyolcz hetek alatt minden fájdalom nélkül radikaliter meggyógyíthatom.

Ezen sérkötőknél a czombszj nélkülözése mellett is fájdalom nélkül éretik el a szoros megfektetés.

Mint hogy nekem javított sérkötőim kiállítására a nagyteknit, csász. kir. közös udvari kamara egy kizárólagos szabadalmat adott, ennél fogva hiszem, hogy elég leszen, ha minden további saját magasztalást mellőzve, a sérkötőket szükségelő szenvedők figyelmét arra kérem fordítani, miként sérkötőim nem csak ujonnan támadt sérvet tökéletes gyógyításánál, hanem egyszersmind, mivel a sérvrészek kihágását akadályozzák, a sérvroszszak megóvására bevett hánytató szerek utáni nehéz hányásnál, görcsös köhögéseknél, lovalóknál, nehezet emelőknél, viselőknél, vagy a szülés közt stb. a legjobb, sokszor megkísértett haszonnal, és mindenki megnyugtatójával s biztossággal alkalmaztatnak a sérv kihágása előtt. — Ugyanezen mód szerint olly előkészületek is vagnak készítve, mik fájdalom nélkül a legnagyobb haszonnal alkalmaztatnak a végbéleseményeknél és az aranyérczombóknál.

Bécsben, július 28-án 1848.

Hoffmann Fr. Zsig.

Magistere a fogorvosi tudományak a cs. k. árvaházban, volt cs. k. rendőrisébész, polg. sebész és szülész, a polgári lovasság osztályorvosa. Bécsben, a városban, Magasvásáron 514 sz. alatti 1-ő emeleten.

Pesten naponként található 8 órától reggel, estve 9 óráig, lak k August 11-től utolsóig, az újvásártéren Vrányi házban Nr. 117, az 1-ő emeletben.

Magyar központi vasut.

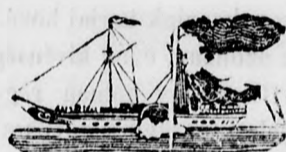

Naponkinti indulások 1848-dik Majus 20-tól Augusztus végeig.

A t. cz. utazók kéretnek, sziveskedjenek legalább egy negyed órával az elindulás előtt a pályaudvarában megjelenni.

Pestről Szolnok felé személyvonat reggeli 6 órak.
 „ „ tehervonat délben 11 ó. 45 p.
 „ „ személyvonat délután 2 óra.
 Szolnokról Pestre. Tehervonat reggeli 3 óra 45 percz.
 „ „ Személyvonat reggeli 6 óra 25 perczkor.
 „ „ Személyvonat délután 2 óra 15 perczkor.
 Pestről Váczfelé reggel 6 óra 30 percz.
 „ „ délután 2 óra 30 „
 „ „ „ 5 „ 30 „
 Váczról Pestfelé reggel 8 órakor
 „ „ délután 4 „
 „ „ „ 7 „

A magyar központi vasut igazgatósága által.

Gőzhajók járása.

A. A Dunán.

Pestről Bécsbe naponkint reggeli 6 órakor, Győri közlekedéssel.

B. A Tiszán.

Szolnokról Szegedre, Tittelbe és Zimonyba, Pesttel kapcsolatban: minden kedden.

„ Szegedre: minden szerdán és szombaton.

„ Tokajra: minden csütörtökön.

Szegedről Szolnokra: minden hétfőn, csütörtökön és szombaton.

„ Zimonyba: minden szerdán.

Zimonyból Tittelbe, Szegedre és Szolnokra; minden csütörtökön.

Tokajból Szolnokra: minden vasárnap.

Indulási idő Szolnok, Tokaj és Szegedről: reggeli óra.

Minden kedden indul egy vontatógőzös Szegedről Zimonyba, és minden pénteken Zimonyból Szegedre.

Az első cs. kir. szab. dunagőzhajózási társaság főügynöke.

Megjelenik e lap MINDEN ESTE. Előfizethetni e lapra Pesten a Lukács László nyomdájában (Országuton Kunewalder-házban). — A vidéken a postahivataloknál. EGYES SZÁM ára 3 kr. pp.

Felelős szerkeztő Pálfi Albert. — Nyomtatja és kiadja Lukács László. Országut, Kunewalder-ház.